

Bulimia i Anoreksja – przyczyny, objawy leczenie

Podstawowe mechanizmy zaburzeń odżywiania takich jak bulimia i anoreksja to;

- nieadekwatne, ujemne postrzeganie własnego ciała
- lansowana powszechnie moda na szczupłą sylwetkę (modelka ma przeciętnie 178 cm wzrostu i waży 56 kg)
- nadmierna koncentracja na wyglądzie zewnętrznym jako podstawie poczucia własnej wartości
- chęć „odegrania” się na innych, forma buntu typowego dla okresu dojrzewania, występująca u dziewcząt, które nie potrafią inaczej go rozładować
- zaburzenia osobowości (np. osobowość histeryczna) lub zaburzenia psychiczne (np. depresja)
- problemy dotyczące identyfikacji z rolą seksualną, wiążące się często z nadużyciami seksualnymi.

Charakterystyczne objawy anoreksji to:

- nadmierna utrata wagi i wyniszczenie organizmu
- natręctwa (obsesyjna potrzeba odchudzania się)
- depresja lub stany obniżonego nastroju,
- wypadanie włosów
- zanik miesiączki,

Charakterystyczne objawy bulimii:

- napadowe, wzmożone łaknienie i objadanie się, po którym następuje wzrost poczucia winy i wymuszone wymioty
- stosowanie diety, środków moczopędnych i przeczyszczających
- zmiany w wyglądzie (anemia, bladość, obrzęk twarzy, przekrwienie spojówek, uszkodzenie szkliwa zębów przez kwas żołądkowy)

Nie każda osoba, która się odchudza- zwłaszcza, gdy ma nadwagę – cierpi na anoreksję lub bulimię. Zaburzenia, o których wyżej wspomniano, muszą się utrzymywać przez dłuższy czas. Osoba cierpiąca na anoreksję lub bulimie potrzebuje specjalistycznej pomocy. Sama nie da sobie rady.

Charakterystyka zaburzenia

Anoreksja lub jadłowstręt psychiczny jest zaburzeniem łaknienia występującym na tle psychicznym, któremu zazwyczaj towarzyszy wychudzenie organizmu, zatrzymanie miesiączek, zaburzenia procesu trawienia (ból brzucha, biegunki, odwodnienie). Prowadzi do wycieńczenia organizmu, a często nawet do śmierci spowodowanej wygłodzeniem. Występuje zwykle u kobiet w wieku 15-20 lat. U mężczyzn pojawia się bardzo rzadko. (20-30 razy rzadziej). Zaliczana jest do grupy silnych zaburzeń odżywiania się. Przyczyny zapadania na nią nie są znane, jednak istotne znaczenie w etiologii

zaburzenia przypisuj się czynnikom psychogennym (osobowość, samoocena, identyfikacja z rolą seksualną) oraz społecznym (otoczenie społeczne, rodzina). Podczas leczenia stosuje się psychoterapie i farmakoterapie oraz ewentualnie odseparowanie od środowiska społecznego, jeśli w nim upatruje się przyczyn zaburzeń. Niektórzy specjaliści sugerują, iż znaczący wpływ na powstawanie zaburzenia ma społeczny normatyw szczupłości („szczupłość to mądrość i zdrowie”), nadmiernie lansowany przez środki masowego przekazu. Anoreksji towarzyszy silnie zdeformowany obraz własnego ciała – osoby zdecydowanie chude oceniają siebie jako otyłe i dlatego kontrolują ilość spożywanego pokarmu.

Bulimia – znana także pod nazwą „wilczego głodu”, objawia się napadami wzmożonego głodu i obżarstwa. Podobnie jak anoreksja należy do grupy silnych zaburzeń odżywiania się. Występuje zarówno jako samoistne zaburzenie, jak i objaw innych zaburzeń psychicznych (depresji lub schizofrenii). Gwałtowne uczucie głodu zmusza osoby cierpiące na bulimię do nadmiernego obżarstwa- podczas posiłku potrafią one spożyć ponad dwadzieścia tysięcy kalorii. Wstyd, poczucie winy, i strach przed utyciem powoduje chęć pozbycia się treści pokarmowej natychmiast po posiłku. Chorzy prowokują wymioty lub nadużywają środków przeczyszczających. W efekcie dochodzi do zaburzeń układu trawiennego, uszkodzenia przetyku i zaburzeń metabolizmu. Osobom z bulimią – w przeciwieństwie do cierpiących na anoreksję- często udaje się utrzymać wagę ciała. W sferze psychicznej napady obżarstwa prowadzą do depresji i poczucia winy, a nawet do skłonności samobójczych. Czasami bulimia towarzyszy anoreksji – szacuje się, że około 50% chorych z anoreksją ma objawy bulimii, co może być dramatycznym przejawem walki z własnym ciałem.